

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

gruodžio

22 d.

Antradienis

Nr. 150 (4343)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo

ĮSAKAS

DĖL TSKP CK GENERALINIO SEKRETORIAUS,
TSRS AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS PREZIDIUMO
PIRMININKO, TARYBŲ SĄJUNGOS MARSALO
DRAUGO LEONIDO BREŽNEVO APDOVANOJIMO
LENINO ORDINU IR TARYBŲ SĄJUNGOS
DIDVYRIO „AUKSO ŽVAIGŽDĖS“ MEDALIU

Už įžymius nuopelnus Komunistų partijai ir Tarybų valstybei stiprinant ekonominę ir gynybinę Tarybų Sąjungos galią, didelį asmeninį indėlį iškovojo pergalę prieš vokiškuosius fašistinius grobikus Didžiojo Tėvynės karo metais, atkuriant ir vystant TSRS liaudies ūkį pokario laikotarpiu, už nenuilstamą veiklą kovoje dėl taikos, vaisingą vadovavimą komunizmo statybai ir septyniadesimt penktųjų gimimo metinių proga apdovanoti TSKP CK Generalinį Sekretorių, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininką, Tarybų Sąjungos maršalą draugą Leonidą Brežnevą Lenino ordinu ir Tarybų Sąjungos Didvyrio „Aukso žvaigždės“ medaliu.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko
pirminis pavaduotojas V. KUZNECOVAS

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo sekretorius
M. GEORGADŽE

Maskva, Kremlius, 1981 m. gruodžio 18 d.

TSRS
60-MEČIUI

60 spartuoliško
darbo savalelių!

7-oji savaitė:

Tarybinei Ukrainai

Į Ukrainą — pasisemti naujų žinių

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ taros paruošimo būro cecho viršininkas, įmonės partinės organizacijos sekretorius Jakovas Jakimovas prieš kurį laiką grįžo iš broliškosios Ukrainos TSR, kur Kijevo vadovaujančių darbuotojų kvalifikacijos kėlimo instituto Odesos filiale keletą savaitių gilino savo teorines ir praktines žinias.

— Kelionės į Ukrainą mūsų dirbantiesiems ne naujiena. — pastebi Susivienijimo direktoriaus pavaduotojas Vytautas Petrošius. — Čia savo kvalifikaciją pakėlė vyriausiasis agronomas Zigmantas Spalinskas, ekonomikos

srityje nemaža naujo patyrimo darbo organizavimo ir užmokesčio skyriaus ekonomistė Stasė Styrionė bei kiti vyndariai.

— Ryšiai su Odesa ištisiamprūs, — kalbėjo vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ mokymo instruktorė Birutė Salavajienė. — Po Naujųjų metų į Ukrainos TSR patirties pasisemti ruošiasi išvykti įmonės vyriausioji mikrobiologė Valerija Nartkuvienė, darbo organizavimo ir užmokesčio skyriaus viršininkė Genutė Odminienė, vyno-kalvados gamybos cecho viršininko pavaduotoja Tamara Vederienė.

V. Limaitė

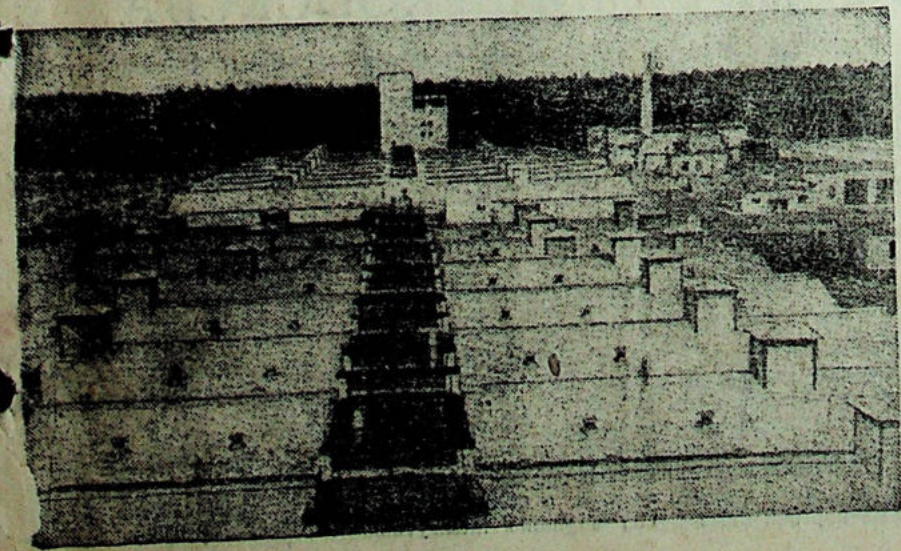
Ekskursiniais maršrutais

Kaip papasakojo Panevėžio kelių ir ekskursijų biuro Anykščių filialo darbuotojai, kasmet broliškojoje Ukrainoje pabuvoja 90–120 anykštėnų. Ypač patraukli maršrutai į kalnų, veržlių upelių ir miškų kraštą Užkarpę, senąją Lvovą, respublikos ekonomikos, kultūros ir mokslo centrą Kijevą. Pastaraisiais metais žaunynuose skendintį miestą ant Dniepro krantų aplankė Komunalinių įmonių kombinato dirbantieji, rajono medikai, šiemet — kultūros darbuotojai. Sekančiais metais

į Kijevą ruošiasi „Lenino kelių“ kolūkie žemdirbiai. Be abejonės atsiradus norinčių keliauti ir turistinių traukinių po Ukrainą. Ši kelionė organizuojama ateinančių metų kovo mėnesį.

Ukrainiečiai taip pat gana dažni svečiai Anykščių krašte. Šiemet tik iš Krivoj Rogo — kalnakasių, metalurgų ir chemikų miesto Anykščiuose viešėjo šešios turistų grupės. Įsimintinus įspūdžius jiems paliko aplankytos Anykščių rajono literatūrinės vietos, kultūros bei gamtos paminklai.

R. Jočys

Kėdainių rajone stoji rikiuotė „Nevėžio“ tarpukinės gyvulininkystės įmonės pirmoji dalis. Vienuoliktajame penkmetyje įmonės kolektyvas parodė valstybei daugiau kaip vienuolika tūkstančių tonų kiaulienos.

NUOTRAUKOJE: naujosios įmonės bendras vaizdas.

M. Baranausko nuotr.
(ELTA)

TSRS
AUKŠČIAUSIOSIOS
TARYBOS PREZIDIUMAS

TSRS
MINISTRŲ
TARYBA

TARYBŲ SĄJUNGOS
KOMUNISTŲ PARTIJOS
CENTRO KOMITETAS

Savo profesinę šventę pažymint

ELEKTROMONTERIO DIENA

Gruodžio 22 dieną tarybinė liaudies pažymė jau tapusi tradicine švente — Energetikų diena.

Tą dieną 1920 m. prasi-dėjo VIII visos Rusijos Tarybų suvažiavimas, kuriame buvo priimtas žinomas GOELRO planas.

V. Leninas pavadino GOELRO planą antrąja mūsų partijos programa ir iš-kėlė istorinę formulę: „Komunizmas — tai yra Tarybų valdžia plius visos šalies elektrifikacija“.

Praėjo 61 metai nuo GOELRO plano patvirtimo. Per šiuos metus pasiekti di-džiuliai laimėjimai vystant šalies energetinį ūkį. Pas mus veikia stambiausios elektrinės ir ilgiausios elektros tiekimo linijos. Termofikacijos srityje mūsų šalis užima priešakines pozicijas pasaulyje. TSRS — atomi-nės energetikos tėvynė.

Didžiuliai uždaviniai mūsų energetikų laukia XI penkmetyje. Pagrindinėse TSRS ekonominių ir sociali-nio vystymo kryptyse 1981—1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų nurodyta, kad elektros energijos gamybą per penkmetį reikia padidin-ti iki 1600 milijardų kilovat-valandžių, pastatyti stambias elektrines, iš jų Ignalinos atominę elektrinę, Kaišiadorių hidroakumuliacinę elektrinę bei Vilniaus termofika-cinę elektrinę Lietuvoje. XI penkmetis paskelbtas respublikoje energetikos penkmėčiu.

Toks platus ir spartus res-publikos energetinio ūkio vystymas mus, energetikus, daug kam įpareigoja.

Anykščių mechanizuota ko-lona per 35 savo gyvavimo metus elektrifikuojant žemės ūkį, statant hidroelektrines, gamybinės bazes, gyvena-muosius namus bei pramonės objektus, atliko statybos-montavimo darbų daugiau kaip už 65 milijonus rublių. Per tą laikotarpį buvo įves-ta į eksploataciją daugiau kaip 21 tūkstantis kilometrų 10 ir 0,4 kV įtampų elektros tiekimo linijų, sumontuo-ta apie 4100 transformatori-nių pastočių, pastatytos An-talietės (Zarasų raj.), Gon-

dingos (Plungės raj.), Bal-tosios Ančios ir kitos hidro-elektrinės, 1980 metais įves-ta į eksploataciją su įver-tinimu „labai gerai“ Ute-nos elektros tinklų gamybi-nė bazė, kurios sąmatinė vertė beveik 1 milijonas rub-lių. Kolonos kolektyvas vyk-dė statybos darbus tokiose stambiose respublikos staty-bose, kaip Lietuvos V. Leni-no valstybinės rajoninės elektrinės, Kėdainių bei Jo-navos chemijos gigantų, Alytaus medvilnės kombina-to ir kitose.

Susumavus socialistinio lenktyniavimo rezultatus, Energetikos statybos tresto mechanizuotų kolonų tarpe, už šių metų I-ąjį ketvirtį mūsų kolonai pripažinta III-oji prizinė vieta, o už šių metų III-ąjį ketvirtį iško-vojome II-ąją vietą.

Jau daugelį metų palaiko-me draugiškus ryšius ir su-sumuojame socialistinio lenk-tyniavimo rezultatus su Lat-vijos TSR Daugpilio kilno-jamos mechanizuotos kolonos, Baltarusijos TSR Vi-tebsko statybos-montavimo valdybos Nr. 2 bei Panevė-žio mechanizuotos kolonos kolektyvais.

Pagal tarpusavio sociali-stinio lenktyniavimo resulta-tus už 1980 metus mūsų Kolonos kolektyvas buvo pri-pažintas nugalėtoju, jis iš-kovojo pirmąją vietą bei specialiai įsteigtą pereinamą-jį prizą. Šie laimėjimai neat-siejami nuo Kolonos aikštel-ių, brigadų bei viso kolek-tyvo narių kruopštaus ir są-žiningo darbo.

Siais metais gerai dirbo aikštelės Nr. 2 kolektyvas, vadovaujamas vyr. darbų vykdytojo I. Slidžiausko. Jis socialistiniame lenktyniavime pagal šių metų pirmojo ir trečiojo ketvirčių rezultatus iškovojė pirmąsias vietas ir Mechanizuotos kolonos perei-namąją raudonąją vėliavą. Šios aikštelės darbuotojų ko-lektyvui už pasiektus gerus rezultatus per šių metų III ketvirtį pripažinta antroji vieta ir Energetikos statybos tresto mastu. Tik geru žo-

džiū norisi paminėti šios aikštelės darbų vykdytojo K. Gliebaus vadovaujamą briga-dą, kuri neretai tampa soc-lenktyniavimo nugalėtoja. Našiai dirbo darbų vykdyto-jų T. Gradausko ir S. Juk-nio vadovaujamų brigadų nariai.

Mes neįsivaizduojame savo pasiekimų be daugkartinių socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų — autokrano vai-ruotojo A. Karoso, autograž-to mašinisto P. Slaito, elekt-romonterų brigadininko V. Vanago bei daugelio kitų, kurie savo našiu darbu daug prisidėjo prie mūsų laimėji-mų.

Standien, minint Energe-tiko dieną, negalima nepa-minėti ir Kolonos veteranų — Alberto Morkūno, Leono Petrikonio, Mykolo Radzevi-čiaus, Stasio Bagdzevičiaus, Stasio Šaduikio, Stasio Pe-trausko, Balio Galinio, Vy-tauto Laurenčiko ir daugelio kitų, kurie savo asmeniniu pavyzdžiu, reiklumu sau ir kitiems yra pavyzdys.

Kolonos dirbantieji tikrai šauniai padirbėjo, nuolatos įvykdydami bei viršydami gamybines užduotis, keldami profesinį meistriškumą, akty-viai dalyvaudami įmonės kultūrinėje, visuomeninėje veikloje.

A. Blitnas

Anykščių mechanizuotos kolonos viršininkas

Vėjo daužomos vyšnių ša-kos pažadino Joną dar prie-šėšias. Rytas anaipol neža-dėjo ramios darbo dienos.

— Šiauriniuose ir rytiniuose rajonuose krituliai, vėjas iki 30 metrų per se-kundę... — pranašavo rytinė oro prognozė.

„Bene prasidės rudenėlio išdaigos? — dingtelėjo ne-rami mintis, kai leklant „Ižu“ per bundančius Anykš-čius, staiga užgeso gatvės apšvietimas, tamsa vėl už-traukė jau beįsibėbiančius dauglaukščių langus.

Taip, tą lapkričio dieną Jono Chochlovo, Anykščių elektros tinklų rajono būdin-čiojo elektromonterio laukė nelengvi išbandymai.

Dispečerinėje prisėsti nele-ko, nors ir prisistatė čia prieš septynias. Ką tik per-emęs pamainą vairuotojas Stasys Čereška jau nekant-ravo.

— Vyrų, greit į „Kvarcą“ — atsijungė... Anykštėnai ramybės neduoda — kas tu-ri telefonus, tas skambina, — kaip visada, su šypsena palydėjo išvykstančius bū-dintis inžinierius Stasys Pe-trauska.

„Kvarco“ pastotė — arti-miausia iš visų Anykščių ra-jono 35/10 kv pastočių. Nau-ja avarinės brigados maši-na GAZ-66 kelyje užgaišo vos trejetą minučių. Dar mi-nutė, ir Jonas, įjungęs elektros tiekimą nurodytai mies-to daliai, paragina:

— Grįžtam.

Nesėdė iš vietos pajudė-ti — pasigirdo radijo ryšio signalas iš dispečerinės.

— Atak-88... — Jonas su-prato, kad pirmoji užduotis — apšilimui, o dabar ir dar-

bas prasidės. — Aš, va, žiuojam... Į Naujasodį!

Sunkvežimis su geltona lentele „Avarinė“ nesustoda-mas pralėkė pro tinklų bazę ir pasuko Kavarsko link. Juo arčiau miestelio, tuo labiau linko ir blaškėsi pakelės dre-bulių viršūnės — vėjas spar-čiai stiprėjo.

Kol pasiekė Naujasodžio tarybinį ūkį, kol surado tą 10 kV elektros tiekimo lini-jos alkarpą su trūkusių lai-du, išaušo. Čionai, ant kal-vos, kur sustojo „Avarinė“, vėjas jau virto vėtra.

Atramos, į kurią kopė Jo-nas, vėjas, rodos, ir neklui-dė, švelniai aplenkdamas ją iš abiejų pusių. Ir tik elek-tromonteris jos viršūnėje buvo tas klūvinys, kurį čia kylantys, čia vėl rimstantys gūsiai stengėsi nuplėšti. Tik atsisuk, atrodė, veidu prieš vėją, ir atplėš, nuneš kaip plunksnelę virš laukų.

Paprasta operacija — trū-kusio laido sujungimas — normali oru trunka iki va-landos. Dabar gi, kai į nu-garą pučia vėjas spausė epaudė Joną prie atramos, net ir dviese, su vairuotoju dirbant, užsitęsė pusantros valandos. Penkis kartus aukštyn-žemyn į 11 m aukš-čio atramą tokiu oru — daug atkaklumo, patyrimo reikalaujantis darbas.

Įdienojus oras nė nema-nė taisyti — prasidėjo si-noptikų minėti krituliai — šlapdriba. Valtuvai vos spė-jo braukti nuo stiklo lipnią sniego košę. Pietų metui pri-artėjus, apie grįžimą į Anykščius nebuvo ko ir gal-voti. Suprato abu — teks sauso maisto atsargas su-naudoti.

Operatyvinės brigados die-nos maršrutas — iki 300 km. Tą dieną jis būtų kiek su-trumpėjęs, jei ne...

Pačiam rajono kampe pa-vijo dispečerinės radijo sig-nalai ir St. Petraškos bal-sas:

— Ataka-88, kaip girdit?.. Jonai, pra... važiuojat? Už-suk tu ten į vieną sodybą, beveik pakeliui... Skambino moteriškė, skundėsi, kad be šviesos negalinti, o ūkio elektriko neprisišaukianti...

Būdinčio inžinieriaus žo-dis — brigada! įsakymas. Užsuko į kaimą, atrado mo-teriškę. Patikrino instaliaci-jos saugiklius (ką privėlėjo atlikti kolūkio elektrikas) ir įsukęs naują vietą perdegusio, Jonas, šiaip jau niekada nesikarščiuojąs, pyktelėjo: „Kiek brangaus laiko su-gaištam per tą kolūkių elektrikų nerangumą...“.

„Vienybės“ kolūkio kampa operatyvinė mašina pasiekė jau temstant. Čia, netoli nuo Ukmergės rajono ribos, „ru-deninis patikrinimas“ lrgi pažeidė liniją. Bet kurioje linijos atkarpoje? Laidą su-durti, tegu ir per šlapdribą, Jonui Chochlovui paprastas darbas — septynerius metus operatyvinėje brigadoje dir-ba, bet atrasti tą trūkusį laidą — daug sunkiau, ypač tamsoje. Jau, rodos, nebeto-li... Se tau! Ak, tie kaimo sunkeliai! Net visureigę ma-šina, ir ta jų nebeįveikia...

Traktorių Jonas rado Traupyje. Penktą kilometrų atžingsniavo pėsčiomis, nors sniego kšniiai lipdė akis, kiauurai per rūbus smelkėsi šaltas vėjas... Į laikrodį žvilgtelėjo tada, kai trak-torius išvilko iš purvyno „Avarinę“, — jau devynios! O juk pamaina turėjo keistis septintą. Bet nejaugi paliksi dabar užduotį neįvykdytą, ka-tik šimtas metrų nuo tikslo skiria...

Sako, ne taip bandelė ke-pa, kaip Martynas norėtų: sužabavo, kažkur nudundėjo griautinis, ir netolimų so-dybų languose šviesos užgeso, sukeldamos apmaudą. Kaip nustatysi, kuri atšaka pažeista, jei linijoje nėra įtampos?.. Tamsoje, pasi-kliaudamas nuovoka, geru jungimo schemas pažinimu, Jonas patraukė skyrliklio rankeną... Operatyvinė ma-šina pasuko atgal, į Kavars-ką, — išsiaiškinti, kodėl taip nelauku atsijungė linija.

Kai brigada, nustačiusi paskutinį gedimą, grįžo į Anykščius, buvo jau pusė dvyliktos nakties.

Ellinė, nors ir nepaprasta J. Chochlovo darbo diena baigėsi.

T. Kontrimavičius

J. JUNEVICIAUS nuotraukoje: Mechanizuotos kolonos veteranas ekskavatorin-tikas Vytautas Laurenčikas, daugkartinis socialistinio lenktyniavimo nugalėtojas Ri-mantas Sukys ir mechanizatorius Vladas Sinkūnas.

Šalies šiokiadieniai

...Antrasis Ceboksarų hid-roelektrinės agregatas pradė-jo dirbti pramoniniu pajėgu-mu. Paleidus visus 18 agre-gatų, hidroelektrinė kasmet pagamins 3,3 milijardo kilo-vatvalandžių elektros energi-jos.

...Murmansko laivų remon-to įmonės kolektyvas pradė-jo serijomis gaminti plau-kiojančius traktorius. Jie

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1981. XII, 22

ypač reikalingi jūreiviams ir poliarininkams, nes dėl žemo vandens lygio transporto lai-vai su krovniais poliarinių mokslinių stočių žiemoto-jams negali priplaukti arti kranto.

...Kazachstano mokslininkai nustatė, kad elektros krūvių apdorotos bulvės greičiau sudygs. Mokslinio-gamybi-nio susivienijimo „Kazsel-chozmechanizacija“ specialis-tai tam reikalui sukonstravo mašiną, kurios našumas — 25 tonos per valandą. Elekt-ra apdoroji ankstyvųjų bul-vių sėklą ūkiams atsieina pigiau negu cheminio ar ši-luminio būdu.

(TASS-ELTA)

PAŠARŲ PRIEDAI DIDINA PRODUKCIJĄ

Kad tvartuose laikomi gy-vuliai būtų produktyvūs, jų racionuose reikalingas pa-kankamas kiekis mineralinių medžiagų.

Galvijams dažniausia trūks-ta fosforo. Jo stoka neigia-mai atsiliepią riebalų, ang-liavandenių, baltymų apykai-tai, blogiau suvartojami pa-šarai, mažėja gyvulių pro-duktyvumas, sutrinka jų re-produkcija. Neretai galvijai gauna per mažai ir kalcio. Šių elementų trūksta ir klaul-ių racionuose.

Mūsų šalyje gaminami įvairūs pašariniai fosfatai. Visų rūšių gyvuliams tinka befluoris fosfatas, pagamin-tas iš apatitų koncentrato,

taip pat iš Karstau fosfati-tų. Pagal savo savybes jie nenusileidžia kaulamiltiams. Tiek šie pašarų priedai, tiek ir dikalcio fosfatas (precipi-tatas) papildė gyvulių racio-ną ne tik fosforu, bet ir kal-ciu.

Galvijams skirtas mono-kalcio fosfatas naudotinas, kai pašaruose yra daug kal-cio ir mažai fosforo. O di-natrio fosfatas padengia tik fosforo trūkumą pašaruose. Atrajojantiems gyvuliams išleidžiamas pašarinis dia-monio fosfatas, kuris be fos-foro, turi azoto, virškinamų-jų proteinų. Šis priedas ypač gerai veikia penint grieži-niais: leidžia nupenėti dides-

nio svorio galvijus ir padi-dina paros priesvorius.

Svariai papildė atrajojan-čių gyvulių racioną virškina-maisiais proteinais karbami-do fosfatas.

Minėtų mineralinių me-džiagų paros norma melžia-moms karvėms svyruoja nuo 50 iki 200 gramų, paršave-dėms — nuo 40 iki 100 gra-mų, penimam galvijų prie-augliui — nuo 40 iki 80 gramų. Priedų kiekis priklaus-o ne tik nuo jų rūšies, bet ir nuo to, kiek atitinkamų elementų yra pagrindiniame racione, nuo gyvulių produktyvumo, jų gyvojo svorio, amžiaus, o prieaugliui — ir nuo auginimo intensyvumo.

Fosfatai pradedami naudoti palaipsniui, per 4—7 dienas, nuo mažų dozių. Jie papras-tai maišomi su silosais, grie-žiniais arba smulkintais šak-navaisiais bei bulvėmis.

Mineralinių medžiagų prie-dai padidina galvijų priesvo-rius 12—20 procentų, o pie-no primilžį 8—15 procentų. Apskaičiuota, kad kiekvienas rublis, išleistas pašariniams fosfatams, duoda papildomos produkcijos už 20—30 rub-lių.

Adolfas Stankūnavičius
Gyvulininkystės instituto
skyriaus vedėjas
(ELTA)

BAPTISTAI, KAS JIE?

Baptizmas — tai viena iš krikščionybės srovių, pastaruoju metu gana paplitusi. Atsirado ji XVII amžiaus pradžioje. Tada buvo suformuluotas baptizmo principas: žmogus gelbsti tik „asmenini tikėjimas“ ir dievas, o ne „žinyčia, kaip mokė katalikai. Baptistai teigė: jog vienintelis tikėjimo šaltinis yra „šventas raštas“ — Bibliją, atsisakė kryžiaus, šventųjų ir jo pavelsių garbinimo, įkūrė „pigią bažnyčią“, mak-

simaliai suprasinę kultą bei apelių ceremoniją. Pagrindinis jų reikalavimas „sąmoningas tikėjimas“. Todėl baptistai pradėjo krikštinti ne kūdikius, o suaugusius žmones, kurie, girdi, privalo pasirinkti religiją pagal įsitikinimus. Tas skiriamasis bruožas atsispindėjo ir religinės srovės pavadinime: žodis baptizmas, išvertus iš graikų kalbos, reiškia krikštyti, panardinti į vandenį.

Tarybų šalies pasiekimai kuriant socializmą pakirto religijos įtaką. Daugelis baptistų bendruomenių nustojo egzistavusios. Norėdami sustiprinti savo pozicijas, baptistų lyderiai susivienijo su krikščioniškomis evangelikais, kurių religijoje yra panašių bruožų. Taip 1944 metais atsirado naujas religinis susivienijimas su vieningu centru — Krikščionių evangelikų-baptistų sąjungine taryba.

Sio centro veikla rodo, kad mūsų šalyje įgyvendinamas sąžinės laisvės principas, kurį visiems TSRS piliečiams garantuoja Konstitucija. TSRS krikščionių evangelikų-baptistų 41-ojo suvažiavimo rezoliucijoje pripažįstama: „Mes, tikintys žmonės, turime teisę laisvai išpažinti religiją, teisę atvirai rengti religinius susirinkimus ir nekiludomai skaityti evangeliją, teisę steigti naujas bendruomenes...“. Baptistai patenkę plačius ryšius su įvairiomis užsienio religinėmis organizacijomis.

Gražus multiplikatorių debiutas

Prieš kurį laiką Siauliuose įvyko respublikinis mėgėjų kino filmų festivalis „Debiutas“, kuriame, kaip taisyklė, savo kūrybines jėgas išbandė kino meno žanro debiutuojantys nauji autoriai.

Anykščių mėgėjiškai studijai „Versmė“ festivalyje šį sykį atstovavo pirmą kartą šio kolektyvo istorijoje sukurta multiplikacinė juosta „Promenadas“ (scenarijus autorė ir dailininkė-statytoja Liudmila Liaudanskaitė, filmo meninis vadovas Aloyzas Janušis), nagrinėjanti aktualius ir neretai skausmingus žmogaus bei gamtos sandūros santykius. Vertinimo komisija šį anykštėnų filmą apdovanojo laureato diplomu ir specialiu atminimo medaliu. Taigi, kino entuziastų pirmasis multiplikacinis kūrinys tikrai nusisekė. Tikėtina, kad pulkus debiutas kolektyvą paskatins naujiems sumanymams, naujiems iššokimams.

A. Vakarė

TIKINČIAJAM IR ATEISTUI

Ilgina dvasla, kad jie ateltyje papildytų retėjančias baptizmo pasekėjų gretas. Savo įtakai stiprinti baptistai pasinaudoja sunkiomis žmogaus gyvenimo situacijomis: liga, šeimyninė nesantarvė, žmogaus depresija, vienatvė ir pan. Kai kada jiems pasiseka sudaryti humaniško iluziją, įgyti pasitikėjimą.

Tokių didelių pastangų imamasi todėl, kad baptizmas, kaip ir religija apskritai, pergyvena gilią krizę. Kaip šios krizės išdava tarp baptistų prieš du dešimtmečius įvyko skilimas. Ieškoma kelių įveikti krizę, daugelis bendruomenių vadovų laikė reikalinga stiprinti vidinę drausmę, griežtai laikytis galiojančių religinio kulto įstatynų. Tačiau kai kurių bendruomenių vadovai siekia „dvasinio atgimimo“ užimdami ekstremistines po-

pagrindinių mokyklų, pradėjo leisti nelegalią literatūrą, kurioje kurstė tikinčiuosius. Siuos veiksmus ryžtingai pasmerkė mūsų visuomenė.

Baptizmas pergyvena nelengvą laikotarpį. Retėja jo pasekėjų gretos. Tikintieji vis labiau suvokia, kad ieškoti savo laimės reikia ne religinėse iliuzijose, susijusiose su dangaus malonėmis, o žemiškajame gyvenime.

Keltas, kurluo veda žmones baptistų tikėjimas — klaidingas. Tai rodo ir pati baptizmo istorija. Jis egzistuoja daugiau kaip tris šimtmečius, bet nedavė žmonėms nieko, išskyrus neišsipildžiusias viltis ir karčius nusivylimus.

A. Belovas
Filosofijos mokslų
kandidatas
(„Pravdos“ spaudos biuras — ELTA)

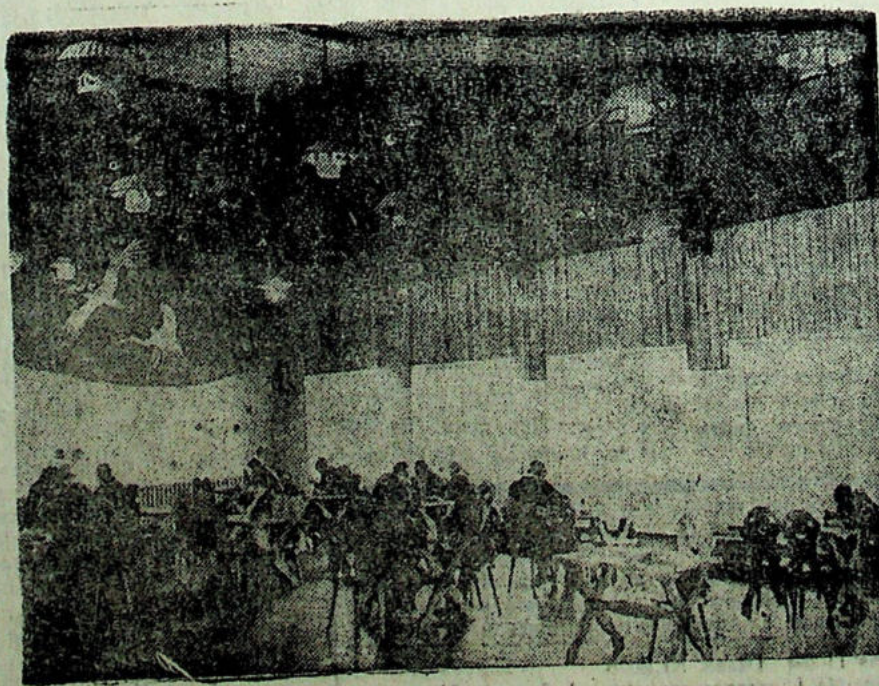

Kelmės rajono „Pergalės“ kolūkyje architektė dirba Irena Slavinskaitė-Prapuolenienė. Jausdama nuolatinę kolūkio vadovų paramą, Kauno Antano Sniečkaus politechnikos instituto auklėtinė nemažai nuveikė formuodama gražią centrinę gyvenvietę. Išaugo dailus kolūkio administracinis pastatas, originali valgykla-svetainė, centrinėje gyvenvietėje ir gamybiniuose centruose įrengti spalvingi vaizdinės agilacijos stendai. Architektė plačiai naudoja liaudies meno ir senosios architektūros elementus, vietines medžiagas. Jos rūpesčiu tvarkoma kaimo teritorija. Tūkstančiai įvairiausių medžių auga naujai užveistame parke.

NUOTRAUOSE: architektė Irena Slavinskaitė-Prapuolenienė ir liaudies menininkas kolūkio kluonų šėrišas Jonas Ažerskis aptaria naujus pintų šviestuvų modelius interjerui; kolūkio valgykloje-svetainėje.

A. DILIO nuotr. (ELTA)

Saugoti socialistinę nuosavybę — visų reikalas

Valstybinė ir visuomeninė nuosavybė yra mūsų šalies ekonominis pagrindas, pastatytinis gyvenimo šaltinis. Tai turėtų būti įsisąmoninęs kiekvienas pilietis ir savo nuoširdžiu darbu pasirengęs nuolat gausinti socialistinę nuosavybę.

Tačiau mūsų visuomenėje yra pavienių asmenų, bandančių gyventi kitaip. Todėl ypatingą susirūpinimą kelia socialistinės nuosavybės apsauga. Kai kuriose rajono įmonėse, įstaigose ir organizacijose dar neužtikrinta griežta materialinių vertybių apskaita ir tinkama jų laikymo tvarka.

Dažniausiai dėl neūkiškos priežiūros į materialinių vertybių laikymą, o neretai ir dėl paprasčiausio aplaidumo padaromos gyvulių, grūdų, pašarų, mineralinių trąšų, statybinių medžiagų vagystės, iškomplektuojamos mašinos ir mechanizmai.

Apibendrinus grobstymo faktus rajone už šių metų dešimt mėnesių, matyti, kad daugiausia tokių nepagei-

dautinių reiškinų būna žemės ūkio įmonėse. Čia neretai sandėlių, tvartų durys paliekamos neužrakintos, vartai neužskleisti.

Štai šių metų sausio mėnesio viduryje „Nevėžio“ kolūkio Gražavietės karvių fermos vedėjas Jonas Mikoliūnas, susitaręs su pašarų vežiku Vaclovu Repečka, iš Gražavietės karvių fermos pašarų sandėlio pagrobė du maišus kombinuotų pašarų ir juos pardavė kolūkio gyventojams, gautuosius pinigus išleido savo reikalam. J. Mikoliūnas ir V. Repečka už tai patraukti baudžiamojon atsakomybėn.

Vagystė byloja apie Mikoliūno ir Repečkos nesąžiningumą, negerbimą visuomeninio turto. Priekaištų nusipelnė ir kiti atsakingi kolūkio darbuotojai, nes pašarai nebuvo tinkamai saugomi.

Panašus įvykis pasireiškė ir „Svyturio“ kolūkyje. Liepos 26 d. vakare, būdamas neblaivus, „Svyturio“ kolūkio kerdžius Vytautas Samarauskas, neturėdamas pinigų tolimesniam girtavimui, išplėšė Naujonių karvių fermos pašarų sandėlio duris, pavogė tris maišus kombinuotų pašarų ir juos pardavė. Už šiuos nusikaltimus veiksmus V. Samarauskas patrauktas baudžiamojon atsakomybėn pagal LTSR BK 90 str. 1 d. o baudmės atlikimo vietoje jam paskirtas priverstinis gydymas nuo alkoholio.

Pasinaudodamas tarnybine padėtimi Raguvėlės tarybinio ūkio Rūkiškio skyriaus stambųjų raguočių fermos sargas Juozas Gailiūšis rugpjūčio 19 d. naktį, susitaręs su savo žmona Birute Gailiūšiene, pavogė iš fermos 32 kg svorio veršelių, norėdami jį užsiauginti savo asmeniniams reikalam. Panašus atvejis buvo ir šių metų pavasarį M. Melnikaitės kolūkyje, kur kolūkio karvių melžėja Aldona Strazdienė taip pat pasisavino kolūkio veršelį. Už šiuos nusikaltimus abu Gailiūšiai ir Strazdienė patraukti baudžiamojon atsakomybėn.

Beveik kiekvienais metais

mūsų rajone dėl nepatenkinamos darbo drausmės, netinkamos priežiūros į visuomeninę nuosavybę, silpnos kontrolės, priimančių priduriant sėklą bei derlių į sandėlius, padaromi grobstymai. Štai kovo 13 d. Ričardas Chmeliauskas, perveždamas iš Anykščių linų veislininkystės stoties K. Staro kolūkiui išskirtus sėklinius sėmenis, pavogė maišą sėklinių sėmenų ir paslėpė pakelėje tarp eglaičių. Tačiau šis nusikaltimas buvo atskleistas, sėmenys grąžinti kolūkiui, o visuomeninio turto grobstytojas patrauktas baudžiamojon atsakomybėn.

Minėti pavyzdžiai rodo apie nepakankamą kolektyvuose auklėjamąjį darbą.

Kasmet nemažai vagysčių padaroma Rajkoopsąjungos sistemos objektuose. Paprastai nusikaltėliai pasinaudoja tuo, kad kai kurios parduotuvės nesaugomos, be signalizacijos arba ji ilgą laiką neveikia, sandėlių ir parduotuvių langai be grūtų, durys ir užraktai silpni.

Manau, kad dėl minėtų pagrindinių reikalavimų nesilaikymo šiais metais net tris kartus buvo apvogta Miškininkų parduotuvė. Net du kartus vagystę įvykdė Pavelas Olovianikovas — materialiai atsakingos parduotuvės vedėjas vyras. Dėl tų pačių priežasčių buvo apvogtos ir Traupio, N. Elmiškinų parduotuvės bei Anykščių baldų parduotuvė, iš kurios buvo pagrobta net 14 kilimų. Materialinių vertybių grobstymo atvejų pasireiškia ir kitose mūsų rajono įmonėse bei organizacijose. Tai rodo, jog dar ne visuose rajono kolektyvuose įgyvendinamos efektyvios priemonės, padedančios užkirsti kelią panašioms atvejams.

Pateikti faktai liudija, jog mūsų rajone dar yra netvarkos saugant socialistinę nuosavybę. Turime padaryti viską, kad jos apsauga būtų užtikrinta.

E. Matliukas
Anykščių rajono VRS
tardymo poskyrio tardytojas

Susitikimas su statybininkais

Klasės valandėlė tą kartą buvo neįprasta: susirinko abi septintos klasės. Pas mus atsilankė svečiai iš Anykščių statybos ir remonto valdybos. Mes sužinojome, kokie uždaviniai iškelti statybininkams XI-aime penkmetyje. Apie Valdybos susikūrimo istoriją, svarbiausius dabar statomus objektus mums papasakojo SRV kadru inspektorė I. Karablikova. Kaip statybininkai dirba, nuo ko pradedamas statyti namas ir kuo baigiamas, kurių profesijų darbininkai dirba, mus supažindino SRV darbų vykdytojas R. Vitkus.

Išklausę statybininkų atstovų pasakojimus ne vienas susimąstė apie šią garsiąją profesiją. Moksleiviai klausė, kur galima išmokti statybininko specialybės.

J. Valtontė
J. Biliūno vidurinės mokyklos VIIb klasės mokinė

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1991, XII, 22

Klino žiuroni

BARJERAS

Bulgarų rašytojo Pavelo Vežinovo apysaka pasakoja keistą nusiviliusio gyvenimo kompozitoriaus Manevo ir jaunos, gaivališkos Dorotėjos meilės istoriją. Šią romantišką ir kiek fantastišką apysaką alegoriškai ekranizavo režisierius Christos Christovas. Patraukia pulkios spalvos, kadru kompozicija, poetiškumas, tikrovės matymas, būtinų scenų groteskiškumas. Inokentijaus Smoktunovskio ir dvidešimtmetės debutantės Vanios Cvetkovos duetas.

Tačiau tai ne duetas, o greičiau dviejų priešinų ir nesuderinamų pradų susidūrimas. Vienas pradas — kilnių ketinimų ir svajonių, jausmo ir kūrybos pasaulis. Antrasis — kasdienybė, sunkiasvorių buitį, smulkūs prietariai, nežinomybės baimė. Tarp Manevo ir jaunosios Dorotėjos — neįveikiamas barjeras. Filmas apdovanotas XI tarptautinio Maskvos kino festivalio sidabro prizų.

KELIONĖ Į ROJŲ

Naujas lietuvių vaidybinių filmų „Kelionė į rojų“ perkels žiūrovus senųjų Rytprūsių žeme. Scenarijaus autorius Sau-

lūs Saltenis ir režisierius Arūnas Zebriūnas sukoncentravo savo dėmesį į tris herojus: jauną žveją Anšą (akt. A. Latėnas), jo žmoną Indrą (akt. R. Kriščiūnaitė) ir turtingąją Martą Anker (akt. E. Gabrėnaitė), aistringai pamilusią Anšą. Meilė ir išdavystė, gyvenimas su polėkiu, bealodairiškas tikėjimas pinigų galia ir įžeistas nacionalinės savivarbos jausmas — visi šie prieštaringi motyvai stiepiasi ekrane į vieningą, romantišią baladę apie žmogiškųjų aistrų našatę.

KURIS

MILIJARDIERIUS

Režisierius S. Nikola-Jesku naujame filme išjuokla gangsteriškų filmų kanonus linksmoje parodijoje. Išėjties taškas ne toks jau originalus — į prabangų Rimunio kurtą vienu metu atvyksta amerikiečių milijardierius ir kaip lašai vandens panašūs į jį valstietis. Vienodi ne tik jų veidai, bet ir portfeliai. Tik viename portfelio — milijonas dolerių, o kitame, naminė brizda ir svogūnai. Prasideda neįtikėtina sumaitis, leidžianti smagiai pasijuokti iš nevykėlių gangsterių... Pagrindiniai vaidmenys — Amza Pelia.

S. Jaslūnienė
Kino direkcijos
redaktorė

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS.

Maža džiaugsmo...

Anykščių autotransporto įmonės vairuotojai su šypsenėle kalba, kad jų buvusio bendradarbio Vytauto Skrockos vairuotojo pažymėjimas, matyt, ilgus metus bus naujutėlis. Ir tokios kalbos ne be pagrindo. Reikalas tas, kad V. Skrocka išlaikė egzaminus ir gana išskilmingoje aplinkoje įsigijo vairuotojo pažymėjimą šiu metų vasario mėn., o jau gruodį — be išskilimų atidavė jį Autoinspekcijai saugoti 24 mėnesių laikotarpiui. Iš šio fakto vairuotojai ir sprendžia: jei vairuotojo pažymėjimas, pasisvečiavęs pas Skrocką dešimt mėnesių, išsisės Valstybinės autoinspekcijos seife 24 mėnesius, o po to vėl viskas pasikartos iš naujo, tai kada gi jam susinešioti?

Beje, vairuotojo pažymėjimą V. Skrocka prarado už tai, kad net nuvažiavęs į Minską neatsispyrė pagundai ir tiesiog automobilio stovėjimo aikštelėje, sėdėdamas už vairo, užsiminėjo alkoholinių gėrimų butelių būstinę.

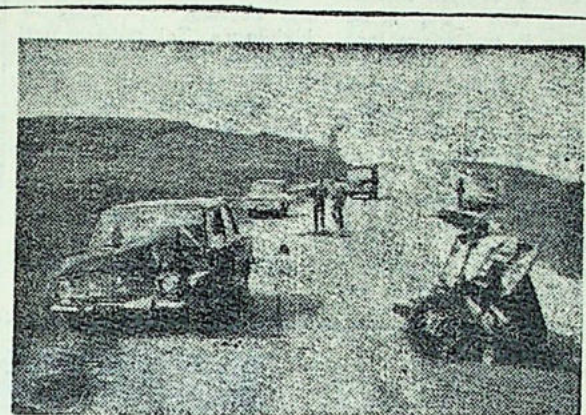
Tai gi, vairuotojo pažymėjimas ilgai bus švarutėlis. Tik ar daug iš to džiaugsmo?

Atsako ne tik vairuotojai

Labai dažnas reiškinys, kai ūkių inžinieriai ar kiti atsakingi už transporto priemonių naudojimą pareigūnai lengva ranka pasirašo kelionės lapus, išleidžia automobilio vairuotojus, o ypač dažnai traktorininkus į kelionę techniškai netvarkingais automobiliais ar traktoriais. Būna ir taip, kad žmogui atimta vairavimo teisė, o „visagalis“ technikos tvarkytojas leidžia jam dirbti traktoriais. Pasitaiko, kad žmogus aplamai neturi vairuotojo ar traktorininko teisių, o vairuoja transporto priemones. Tokie faktai gana dažni „Aušros“ kolūkyje ir Naujasodžio tarybiname ūkyje. Už tai, kad leido dirbti netvarkingais traktoriais, ar žmonėms, neturintiems

traktorininko teisių, „Aušros“ kolūkie ir Naujasodžio tarybinio ūkio inžinieriai Bronius Stukas ir Gediminas Pelekas nubastė pinigėmis baudomis. Reikia manyti, kad tai bus rimta pamoka visiems, kam pavesta tvarkyti transporto priemones ir kitas savaeigės mašinas. Tenka gal tik priminti, kad išleidus į kelionę netvarkingą automobilį ar traktorių, ar leidus juos vairuoti neturintiems teisės asmenims, jeigu įvyktų avarija, ūkio inžinierius ar kitas asmuo, kuriam pavesta tvarkyti transporto priemonių naudojimą, gali būti patrauktas ir baudžiamojon atsakomybėn.

J. Tamulis,
Z. Juozaitis

Kal pamirštamas atsargumas.

Lankykite literatūros muziejus

Kaune (Rotašės a. 13), puošniame senamiesčio pastate, įsikūręs LTSR literatūros muziejus. 1910—1932 m. šiame name gyveno lietuvių literatūros klasikas Maironis.

Muziejuje aplankomi Maironio memorialiniai kambariai. Įeinant į prieškambarį, pasveikina meistro J. Garalavičiaus poetui padovanotų kanklių garsai. Prieškambario siena puošia J. Matulio paveikslas „Žalgirio mūšis“ kopija. Po to patenkame į poeto žaliąjį saloną. Čia eksponuojami autentiški baldai, poeto asmeninės knygos, paveikslai. Toliau — raudonasis salonas, kuriame poetas priėmė svečius, išliko baldai, sienų papuošalai.

Muziejuje veikia plati tarybinės lietuvių literatūros ekspozicija. Eksponuojami poeto V. Montvilos baldai, A. Venclovo, T. Tilvyčio, A. Gričiaus, kitų rašytojų asmeniniai daiktai. Septynioje salėse plačiai atspindi tarybinių lietuvių rašytojų gyvenimą ir kūrybą, lietuvių literatūros ryšius su rusų, baltarusių, estų, latvių, ukrainiečių, moldavių ir kitų tautų literatūromis.

Trijose muziejaus parodų salėse šiuo metu (iki 1982 m. balandžio mėn.) veikia

paroda, skirta LTSR liaudies rašytojo J. Grušo 80-osioms gimimo metinėms.

Atėityje bus atidarytos feodalizmo ir kapitalizmo epochų lietuvių literatūros ekspozicijos.

Muziejaus darbuotojai ekspozicijų salėse trečiadieniais, ketvirtadieniais ir penktadieniais, 11—18 val. veda pamokas vyresniųjų klasių mokiniams apie Maironį, V. Montvilą, T. Tilvytį, A. Venclovą, A. Vienuolį, V. Mykolaitį-Putną, apie lietuvių rašytojų gyvenimą bei veiklą Didžiojo Tėvynės karo metais, taip pat apžvalginės pamokos apie įvairius tarybinės lietuvių literatūros laikotarpius. TSRS įkūrimo 60-mečio proga muziejuje bus vedamos ekskursijos, skaitomi pranešimai apie TSRS tautų literatūrinis ryšius.

Mokyklos, norinčios išklausti pamokas muziejuje, praneša iš anksto telefonu 2-12-84 arba 2-99-36.

Kaune veikia du LTSR literatūros muziejaus filialai: Salomėjos Nėries memorialinis muziejus (Palemonas, Vilnelės g. 7, telef. 3-73-34) ir Petro Cvirkos memorialinis muziejus (Donelaičio g. 13, telef. 2-78-88).

Visi minėti muziejai lankytojams atidaryti kasdien, išskyrus pirmadienį, antradienį, paskutinę mėnesio dieną — nuo 11 iki 19 valandos.

Literatūros muziejus laukia ekskursijų bei pavienių lankytojų.

Jonas Masalis
LTSR literatūros muziejaus vyv. mokslinis bendradarbis

Krepšininkų susitikimas

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vy-nas“ krepšinio sporto mėgė-jai plečia pažintis su kitų kolektyvų šios sporto šakos mėgėjais. Sporto metodistės J. Veilientienės kvietimu prieš ketletą dienų buvo atvykę Utenos alaus kombinato krepšininkai, kurie lankėsi pagrindiniuose gamybos cechuose, susipažino su atski-rais gamybos procesais. Po to J. Biliūno vidurinės mokyklos sporto salėje žaidė draugiškas krepšinio rungtynes. Pirmame kėlinyje žymiai pranašesni buvo svečiai ir kėlinį laimėjo 30:19 rezultatu. Antrame kėlinyje at-džiau, daugiau susikaupę žaidė mūsų komandos krepšininkai, tačiau rezultatą iš-lyginti nepasisekė ir minl-maliu, vieno taško skirtumu, 42:41 rungtynes laimėjo sve-čiai. Svečių komandoje re-zultatyviausiai žaidė G. Ja-siulionis, S. Vladarskis, V. Stroklis. Mūsų komandoje taikliausiai metė kamuolį V. Jakovlevas, pelnęs net 27 taškus.

B. Milaševičius

Redaktorius ST. VINCIONAS

Keičiamas dviejų kamba-rių butas su patogumais Pa-svalyje į dviejų arba trijų kambarių butą Anykščiuose. Kreiptis: Pasvalys, Taikos 15—38 arba telef. namų — 2-27-98, darbo — 2-23-38, 2-25-91, į Lauraičius.

Mirus tėveliui, nuoširdžiai užjaučiame DALY-TĘ STEIKONAITĘ. Anykščių III-osios vi-durinės mokyklos VIIb klasės mokiniai ir auklėtoja

Mirus POVILUI DAP-KEVICIUI, reiškia: nuoširdžią užuojautą ve-lionio vaikams ir artimie-siems.

„Anykščių šilelio“ kolū-kio Keblonų brigados kolūkiečiai

JONUI NORGELAI Tegu nuoširdūs užuo-jautos žodžiai paguodžia Jus liudėsio valandą, ml-rus mylimai mamytel. „Nevežio“ kolūkiečio plr-minė partinė organl-zacija

Mirus buvusiam ilg-mečiui laukininkystės bri-gadininkui POVILUI DAPKEVICIUI, reiškia: nuoširdžią užuojautą ve-lionio vaikams ir artimie-siems

„Anykščių šilelio“ kolū-kio valdyba

Mirus Garbės kolūkie-čiui POVILUI DAPKE-VICIUI, nuoširdžią užuo-jautą velionio vaikams ir artimiesiems reiškia „Anykščių šilelio“ kolū-kio profsąjunginė organizacija.

ALBERTUI DAPKEVICIUI Reiškia: nuoširdžią užuojautą dėl brangiai tėvelio mirties. O. ir P., A. ir Rūkšos, E. ir Ušackai, S. ir S. Br-lotai, J. ir J. Kugai, L. ir P. Žitukai

NAUJAMETINĖ EGLUTĖ

Artėja Naujieji metai. Ypač nekantriai laukia šios šventės mūsų vaikai. Naujųjų metų išvakarėse daug kur bus puošiami naujametinė eglutė, ateis senelis Saltis. Tokiomis dienomis daugelis užmiršta, jog mažiausias neatsargumas gali sukelti gaisrą. Kad tokia nelaimė neat-sitiktų, reikia laikytis prieš-gaisrinės apsaugos taisyklių.

Eglutę įstatykime į tvirtą stovą. Ji neturi užstoti iš-ėjimo iš patalpos. Eglutės šakos turi būti nutolusios nuo sienų ir lubų ne mažiau kaip per vieną metrą. Neka-binkime žaislų, pagamintų iš

lengvai užsidegančių medžia-gų. Jeigu puošime vatą, ją išimkykime ugniai atsparia-me skiedinyje. Negalima pa-talpose uždeginėti bengališkos ugnies, kibirkščiuojančių žaisliukų. Vaikams nesūki-me lengvai užsidegančių maskaradinų kostiumų iš vatų, marlės arba popie-rius. Griežtai draudžiama apiberti eglutę bertoletu druska, naudoti žvakes eg-lutei apšviesti. Saugokime eglutę nuo atviros ugnies. Jeigu patalpose nėra elektros apšvietimo, žaidimai ir šo-kių prie eglutės gali vykti tik dieną.

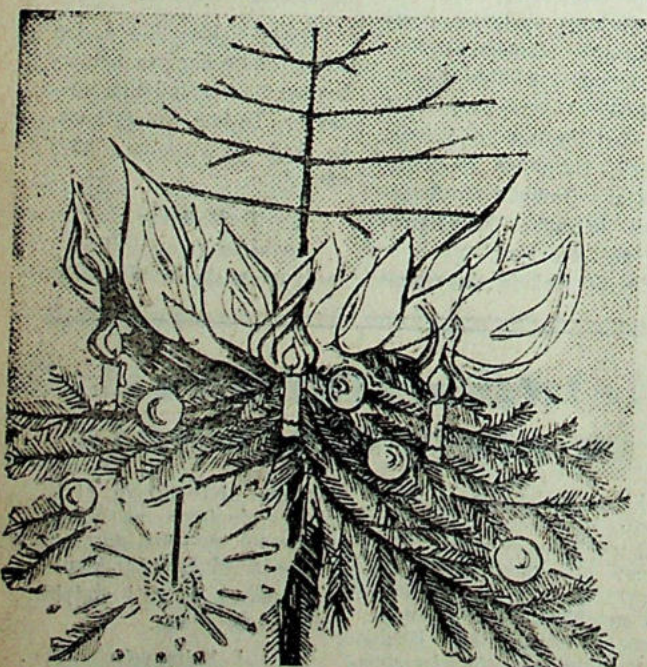
Puošti eglę illuminacija gali tik patyręs elektromon-tuotojas, žinantis elektros įrenginių taisyklių reikalavi-mus. Elektros lemputių gal-ingumas turi būti ne dides-nis kaip 25 W. Eglutės illu-minacijos įrengimui taikomi lankstūs elektros laidai su varinėmis gyslomis. Elektros laidai turi būti gerai izoliuo-ti ir į tinklą įjungiami kiš-tukais.

Atsiminkime, kad korido-riai, praėjimai ir išėjimai, skirti žmonių evakuacijai, tu-ri būti neužkrauti, neužra-kinti. Ant patalpos langų neuždėkime metalinių grole-lių, neuždarinkime langinių. Mediniuose pastatuose bei pastatuose su mediniais per-dengimais rengti masines šventes galima tik pirmame arba antrame aukšte, kur yra du išėjimai į lauką. Kur vyksta masinė šventė, greti-moje patalpoje turi būti 2—3 ugnies gesintuvai ir kitos gaisrui gesinti reikalingos priemonės.

Už masinių renginių nau-jametinės eglutės, šventės metu priešgaisrinės apsaugos taisyklių laikymąsi atsako mokyklų, vaikų darželių, lop-šelių bei organizacijų vado-vai.

Tėveliai, brangiausias tur-tas — vaikai. Nepalikime jų vienu prie eglutės, kad ne-at-sitiktų nelaimės. O istikus gaisrui, nedelsdami kvieskite ugniagesių komandą.

A. Zukauskienė
Anykščių miesto profesinės priešgaisrinės dalies instruktorė

RAŠYKITE IR SKAMBINKITE

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11.264 Uzsak. Nr. 2026 Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė J. Janonio 81. Indeksas 87262.

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14 74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

„Коллективные дарбас“ („Коллективный труд“) — орган Анякшяйского район-ного комитета КП Литвы в Анякшяйского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Винцянас, г. Анякшяй (на литовском языке)